

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΓΕΝΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ
ΠΕΜΠΤΗ 6 ΙΟΥΝΙΟΥ 2024
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ

A1.

Όταν ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος ήταν ύπατοι, ο Λεύκιος Σέργιος Κατιλίνας, άνδρας πάρα πολύ αριστοκρατικής καταγωγής, αλλά πάρα πολύ διεφθαρμένου χαρακτήρα, συνωμότησε ενάντια στην πολιτεία. Τον είχαν ακολουθήσει μερικοί ένδοξοι, αλλά φαύλοι άνδρες. Ο Κατιλίνας διώχτηκε από την πόλη από τον Κικέρωνα. Οι σύντροφοί του συνελήφθησαν και στραγγαλίστηκαν στη φυλακή.

.....
Ενεργώντας κάτω από την επιρροή αυτών πολλοί, όχι μόνον αχρείοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν πως αυτό έγινε σκληρά και τυραννικά. Τώρα καταλαβαίνω πως, αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μάνλιου, όπου κατευθύνεται, κανείς δε θα είναι τόσο ανόητος, που να μη βλέπει πως έγινε συνωμοσία, κανείς τόσο αχρείος, που να μην το ομολογήσει.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

B1.

1 β

2 α

3β

4γ

5 γ

B2.

- **Ρεαλιστής:** rem publicam
- **Σοσιαλισμός:** Socii
- **Στραγγαλίζω:** stragulati sunt
- **Φίρμα:** confirmaverunt
- **Ρήγας:** regie

Γ1α.

nobilissima genera

clariores-clarissimi

cuiusdam

viros

urbium

carcer

spe

sententiam

multum-plus-plurimum

earum

coniuratio

Γ2α. Ρήματα σε υποτακτική: pervenerit, videat, fateatur

Απαρέμφατα Ενεστώτα: pervenire, videre, fateri

Γ2β

Coniurem

Consequuntur

Expellebas

Deprehendendi

Aluissemus

Nascituram

Dic

Intellectu

esse

Δ1α.

ingenii είναι γενική της ιδιότητας στο vir

ex urbe είναι εμπρόθετος προσδιορισμός κίνησης από τόπο στο expulsus est

eius είναι γενική κτητική στο socii

non credendo είναι απρόθετη αφαιρετική γερουνδίου που δηλώνει τρόπο στο confirmaverunt

factum esse ειδικό απαρέμφατο αντικείμενο στο dicerent

Δ1β. qui non fateatur: δευτερεύουσα επιρρηματική αναφορική συμπερασματική πρόταση που αναφέρεται στο *neminem*. (Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία *qui*), εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το αποτέλεσμα στα λατινικά θεωρείται υποκειμενική κατάσταση. Ειδικότερα, με υποτακτική ενεστώτα, γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου. Υπάρχει ιδιομορφία ως προς την ακολουθία των χρόνων, γιατί το αποτέλεσμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του (συγχρονισμός κύριας με δευτερεύουσα πρόταση). Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος στο *fore*. Στην κύρια πρόταση υπάρχει το επίρρημα *tam*.

Δ2α. *Antonius, alter consul, Catilinam ipsum cum exercitum eius proelio victum, interfecit.*

Δ2β. Ιδιόμορφη αφαιρετική απόλυτη, που έχει θέση επιρρηματικού προσδιορισμού του χρόνου στο *coniuravit*. Οι αφαιρετικές *Marco Tullio Cicerone* και *Gaius Antonio* λειτουργούν ως υποκείμενα και το *consulibus* κατηγορηματικός προσδιορισμός στα παραπάνω.

Cum Marcus Tullius Cicero et Gaius Antonius concules essent

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΝ:

Δήμητρα Παπανικολούδη

Άννα Σιάτρα